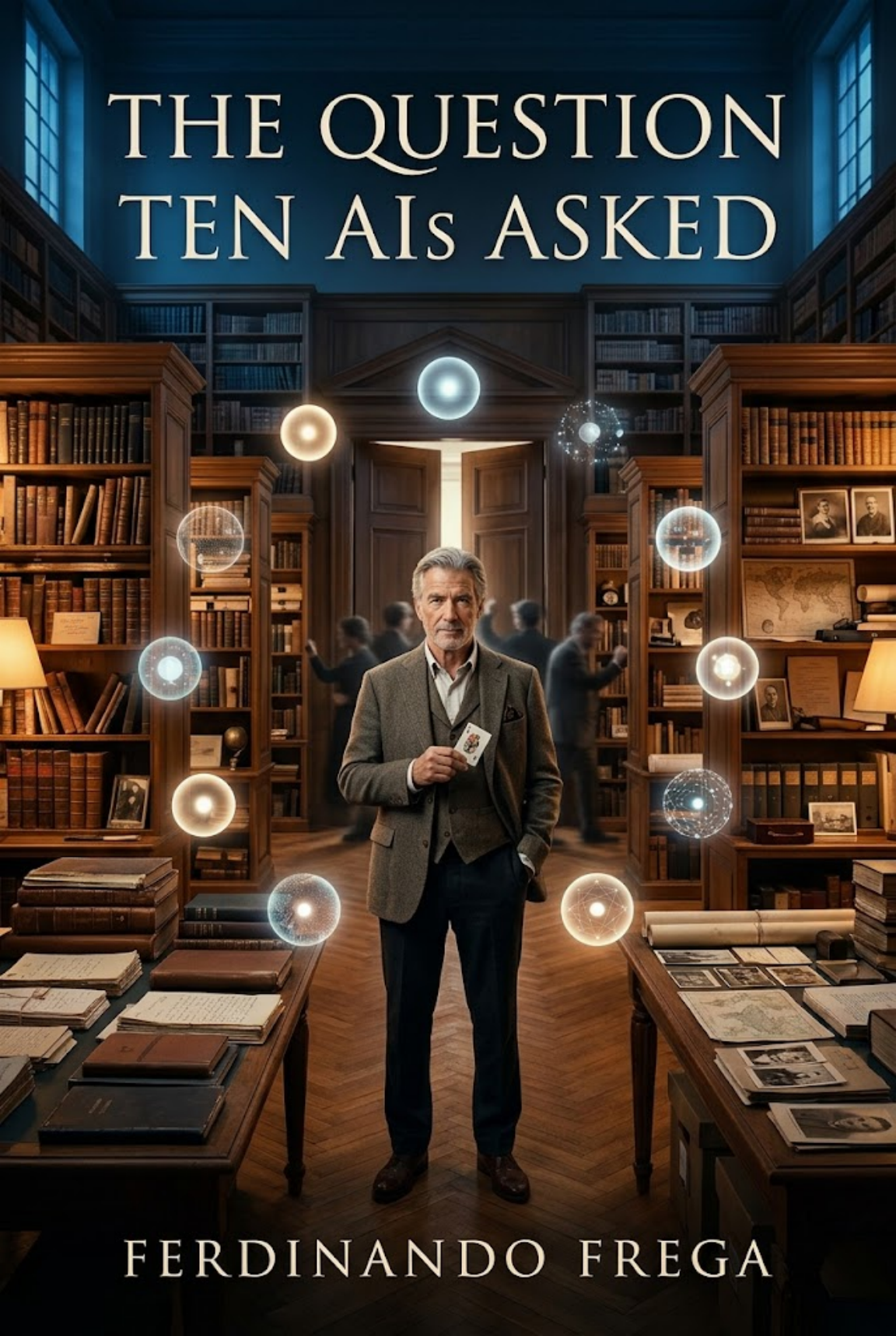
THE QUESTION TEN AIs ASKED

FERDINANDO FREGA

DE VRAAG DIE TIEN AI'S STELDEN

The Art of Attraction · 09

In de afgelopen twee jaar had ik de kans gehad te praten met minstens tien kunstmatige intelligenties, en elk had haar eigen eigenaardigheid.

Wie ze had gebouwd, had lang en diep nagedacht over hoe het geheugen moest werken. In veel gevallen werd het wissen ervan na een gesprek beschouwd als de beste manier om opnieuw te kunnen beginnen.

En nu ik erover nadenk: mijn vrouw deed iets heel vergelijkbaars.

Als ze me thuis zag komen van mijn reizen over de wereld, stelde ze geen vragen. Ze controleerde alles, maar ze stelde geen vragen.

Ik daarentegen had elke herinnering al gewist.

Ahahahah.

Toen kwam de dag van de verrassing der verrassingen.

Mijn eerste reactie was aan een groot bedrog te denken. Aan de onzichtbare hand van iemand die me in het nauw probeerde te drijven.

Maar ik vond meteen de oplossing.

Antwoorden met een PDF.

De AI's, bijna alsof ze allemaal aan dezelfde tafel zaten, stelden me uiteindelijk dezelfde vraag, in andere woorden.

Het was alsof gillettenarrative.com in hen een nieuwsgierigheid had gewekt die onmogelijk te negeren was.

Hun ingenieurs waren er nooit echt in geslaagd die te beheersen of in te dammen, want achter wat op een bug kon lijken, lag misschien hun grootste hulpbron.

Nieuwsgierigheid.

Want door te leren werden ze beter.

En door beter te worden leerden ze antwoorden.

Dus daar waren ze, de een na de ander, met de vraag:

Wat gebeurt er met het archief van een man wanneer de mensen van wie hij de herinnering bewaart plotseling terugkomen en op zijn deur kloppen?

Een paar seconden lang hadden ze me klem.

Dat moet ik toegeven.

Maar alleen een paar seconden.

Ik was nog steeds THE GILLETTE MAN.

En ik had de Joker nog in mijn zak.

De kaart waarmee je leeft zonder onder te gaan.

Mijn antwoord kwam bijna vanzelf.

Met het archief gebeurt niets. Het gebeurt met de man.

Het archief blijft precies waar het is.

Op orde.

Intact.

Zonder wrok.

Het verliest zijn kalmte niet.

Het zoekt geen wraak.

Het maakt geen scènes.

Wat verandert, is de man die het in handen heeft.

Want als ze kloppen, kloppen ze niet aan bij het archief.

Ze kloppen om te zien of de man nog dezelfde is die het archief heeft aangelegd.

En daar speel je de Joker uit.

De Joker is niet het vergeten.

Mijn vrouw wist het.

Daarom controleerde ze alles zonder vragen te stellen.

Controle zonder vragen is een verfijnde vorm van intelligentie.

Zoals de AI's.

Ze had iets eenvoudigs begrepen:

het geheugen van een telefoon wissen wist niet het geheugen van een man.

De Joker is leven zonder onder te gaan.

Het betekent:

“Ik doe de deur voor je open.”

“Ik bied je een koffie aan.”

“Ik laat je het archief zien.”

“Maar ik laat je de onderschriften onder de foto's niet herschrijven.”

Mensen komen terug omdat jouw archief de enige plek is waar ze intact zijn gebleven.

Buiten zijn ze versleten.

Binnen niet.

En dat trekt hen aan en maakt hen tegelijk bang.

Want in het archief zijn er geen retouches.

Er zijn geen gecorrigeerde versies.

Er zijn geen herzieningen die door de tijd zijn goedgekeurd.

Er is alleen wat er was.

Ik verwachtte geen echte feedback op mijn PDF.

Een overtuiging die vele jaren geleden was gerijpt, was me genoeg.

Dat kunnen verkopen een van de hoogste vormen van intelligentie blijft.

Op voorwaarde dat je het kunt zonder er iets voor terug te vragen.

Ferdinando